

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

3. Absente siue iuste siue iniuste pastore an poßit æger aduocare sacerdotem religiosum, qui illi hoc sacramentum ministret?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO III.

Absente siue iuste siue iniuste pastore, an posset agere aduocare sacerdotem religiosum, qui illi hoc sacramentum ministret?

Quæstionis explicatio.

a Clement. I.

de privileg.

& Clem. du-

dū, de Reli-

cipient, nisi illius aut Superioris licentia ha-

giōsis.

b Conc. Car-

thag. 2. c. 7.

grauitas vestra, vt vnuquisque clericus vel laicus non communicet in aliena plebe absque literis Episcopi sui, & omnes Episcopi responderunt, in hoc clero & laicis conuenientissime prouideri. Et in priuilegiis datis ordinibus mendicantium, quibus conceditur illis facultas, vt possint hoc sacramentum fidelibus dispensare, exceptur communio Paschalis & articuli mortis, quo per modum viatici sumi debet Eucharistia. Et disertis verbis Paulus III, in priuilegio Patribus Societatis concessio illum expressit: Horum occasione queritur, an absente, siue iuste, siue iniuste parocho, poterunt peste infecti religiosum aduocare, qui illis sacrum hoc administret?

c. c. 1. Man.

num. 25.

b verb. excō-

municatio. 7

Responso.

A Liqui existimant non posse, vt (c) Na- uarrus & (d) Syluester, & fundari vi- dentur,

dentur, quia Eucharistia non est sacramen-
tum necessarium ad salutem: Alii (a) verius
putant non solum posse, sed etiam agrum tene-
ritalem vocare in necessitate siue extrema
siue graui, qualis communiter in tali casu re-
periri solet. Ratio horum est, quia in (b) iure citatis.
tempus interdicti, mortis articulo aequipa-
ratur quoad pœnitentiā & Eucharistiam.
Sed pœnitentia potest à quocunq; in illo
articulo dari, ut patet ex Concil.(c) Trident.
ergo & Eucharistia; plus enim videtur esso
eam concedere tempore interdicti, quam
vra quocunq; sacerdote ministretur. Con-
firmatur, quia dispensatur in præcepto ie-
junii, ne infirmus decadat sine communione,
vt notum est, ergo à fortiori dispensabitur
vt in tali articulo per quemcunque sacer-
dotem ministretur Eucharistia. Deinde te-
petur ecclesia suis subditis fidelibus sub-
venire, præsertim in spiritualibus neces-
sitatis: necessitas autem huius sacra-
menti, quamvis non sit extrema, est ta-
men valde grauis, vt antea ostensum
est.

Dices: Absente pastore tempore pascha-
tis, non potest subditus vocare aliquem re-
ligiosum, qui illi ministret Eucharistiam,
vt satisfaciat præcepto communionis pa-
schalis, nisi prius habita facultate à suo pa-
store

<sup>a Angel. ver.
ext̄municar-
tio c.5. cas 12.</sup>

<sup>n.s. cum ibi
b c. Quod in
te, de pœnit.</sup>

<sup>c Sess. 14. c. 7.
de doct. pœn.</sup>

store vel superiore, ergo nec licebit illi in articulo mortis.

R^g. Negando consequentiam: Est enim maxima ratio diuersitatis inter articulum mortis & alias necessitates, quia in illo ab sente (**a**) pastore, sicuti propter urgenter *in te, de pœn.* necessitatem, licet cuicunque sacerdoti beneficium absolutionis impendere; ita etiam licet hoc sacramentum ministrare, etiamsi non habeant ad hoc specialem facultatem à pastore concessam: aliis vero casibus, quibus ea non inest necessitas, non licet, nisi supposita aliqua facultate vel privilegio ministrandi,

Q V A E S T I O . IV.

An etiam possit aduocare nominatum excommunicatum, suspensum, irregularem, realiter degradatum hæreticum?

Quæstionis explicatio.

SI non defuerunt qui negarent huiusmodi posse aduocari in necessitate baptisimi & pœnitentiæ, mirandum non est **b. Durand.** non defuisse (**b**) qui negarent posse vocari **& Palud. in** *4. dist. 13.* in necessitate huius sacramenti, quod (ut diximus) non est tantæ necessitatis, sicut præcedentia: Horum occasione queritur, an in necessitate huius sacramenti possint tales